Հանրապետական մանկավարժահոգեբանական կենտրոն

«Հանրակրթական դպրոցների ուսուցիչների և ուսուցչի օգնականների դասավանդման հմտությունների զարգացման ապահովում» ծրագիր

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Դպրոց՝ <<Դրախտիկի միջնակարգ դպրոց>> ՊՈԱԿ

Առարկա՝ Կենսաբանություն

Թեմա՝ <<Ուսուցչի համագործակցությունը սովորողների ծնողների կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ սովորողների կրթության կազմակերպման և ընտանեկան դաստիարակության հարցում>>:

Վերապատրաստող մենթոր՝ Արարատ Մովսեսյան

Ուսուցիչ՝ Շողիկ Ավալյան

2023

Բովանդակություն

Ներածություն 3

Ծրագրի նպատակներն ու խնդիրները …….. 4

Ծրագրի ընդհանուր նկարագիրը ……. 6

Ծրագրի իրականացման պլանը …… 8

Եզրակացություն …… 18

Գրականության ցանկ …… 19

Ներածություն

Մեր օրերում ավելի ու ավելի է բարդանում ծնողավարության հնացած մեթոդների կիրառումը երեխաների նկատմամբ: Այս հանգամանքը ծնողներին մտահոգում է, և նրանք մտածում են, որ երեխաները իրենց չեն դրսևորում՝ այնպես, ինչպես հարկն է: Այսպիսով, ի՞նչ է հարկավոր ծնողավարությանը հաջողված համարելու համար: Դաստիարակման դրական մոտեցումը կառուցված է արդյունավետ ծնողավարության չորս սկզբունքների վրա՝

- ✓ Հասկանալ՝ ինչպես են մտածում և զգում երեխաները:
- ✓ Ապահովել ջերմ միջավայր:
- ✓ Ապահովել կառուցողական հարաբերություններ:
- ✓ Ապահովել ծնողների ներգրավվածությունը այս պրոցեսին:

Դաստիարակությունը սկսվում է երեխայի կյանքի վաղ շրջանից: Դրանք կարևոր են երեխայի զարգացման ողջ ընթացքում: Նույնիսկ, երբ երեխան 20 տարեկան է, մենք կարողենք այս մեթոդները օգտագործելով՝ օգնել նրան որոշումներ կայացնել, խնդիրներ լուծել և կոնֆլիկտի դեպքում կառուցողական մոտեցումներ գտնել: Դրական դաստիարակումը ընդհանուր է, համատեղ

Ծրագրի նպատակներն ու խնդիրները

1 Ծնողավարությունը դարձնել կրտսեր դպրոցական երեխաների ծնողների շրջանակներում կարևոր գործառույթ՝ նպաստելով այդ տարիքի երեխաների ֆիզիկական, մտավոր, հոգեբանական, սոցիալական և գիտական կայուն զարգացմանը՝կիրառելով տարբեր մեթոդներ:

2 Ծնողներին դարձնել մանկավարժական գործընթացներին ակտիվ մասնակից՝ օժանդակելով երեխաների դաստիարակության և կրթության համար պատասխանատվության կատարման գործում:

3 Գիտակցված դաստիարակություն. ծնողների իրազեկվածություն և պատրաստակամություն՝ ստանձնելու պատասխանատվություն սեփական երեխային խնամելու համար, որը առաջնային է բարեկեցիկ ընտանիքի, երեխաների հոգեբանական առողջության և որակյալ ծնող-երեխա հարաբերությունների համար:

Ճիշտ ծնողավարության հասնելու համար պետք է ընտրել ճիշտ մեթոդներ՝ ցանկալի արդյունքի հասնելու համար:

Այս աշխատանքի արդյունավետությունը կայանում է նրանում, որ պետք է համապատասխան ուշադրություն դարձնել ուսումնադաստիարակչական գործընթացին, որը պետք է լինի ծնող-ուսուցիչ սերտ կապը, որը կնպաստի երեխայի ազատ և ստեղծարար անձի ձևավորմանը:

Այս համագործակցությունը ամրագրված է նաև ՀՀ Կրթության մասին օրենքում:

Բայց երբեմն շատ ծնողներ զբաղված են իրենց ընտանիքի սոցիալ-տնտեսական հարցերի կարգավորմամբ և կարծես թե երեխաների դաստիարակությանը և ուսմանը

հետևելը մի փոքր դուրս է մնում ծնողների ուշադրությունից: Կարևոր է հաշվի առնել նաև, որ շատ ծնողներ կարող են բավականաչափ գիտելիքներ չունենալ երեխաների տարիքային առանձնահատկությունների և համապատասխան տարիքային զարգացման և այլնի մասին:

Ծրագրի ընդհանուր նկարագիրը

Նպատակները՝

Ապահովել դպրոցի և ընտանիքի սերտ համագործակցությունը երեխայի օրինաչափ զարգացման, երեխայի՝ որպես անհատի ձևավորման, զարգացման, ինչպես նաև ուսման մեջ առաջադիմության բարձրացման համար:

Խնդիրները՝

1) Դպրոց-ընտանիք թույլ համագործակցություն.

Աշխատանքները պլանավորելիս որպես սոցիալական միավոր պետք է հաշվի առնել հայկական ընտանիքի կառուցվածքը և ընտանիքի հոգեբանությունը:

2) Ծնողներին օգնել և ուղորդել երեխաների դաստիարակության հարցում:

3) Ծնողներին ներգրավել դպրոցի աշխատանքներին, կառավարմանը, այդ թվում նաև՝ ներքին գնահատմանը:

4) Ծնողներին ներգրավել դպրոցի ուսումնադաստիարակչական գործընթացին:

Ծնողների հետ աշխատելու ուղղությունները

1) Երեխաների կրթական գործունեության մեջ ընտանիքի ներգրավվում,

2) Ընտանիքում երեխաներին ճիշտ դաստիարակելու հարցում ծնողներին օժանդակության ապահովում,

3) Ուղղորդել ծնողներին սովորողների մշակութային դաստիարակության գործում:

4) Ստեղծել բարենպաստ պայմաններ երեխայի զարգացման ու կրթության համար:

5) Ուղղորդել ծնողներին ինչպես երեխային զերծ պահել վնասակար սովորույթներից ու ազդեցիկ շրջապատից:

Ծնողավարության մեջ կան շատ մշակութային և էթնիկ առանձնահատկություններ, մենք չենք կարող նույնացնել տարբեր ազգերի ծնողներին, և բնականաբար յուրաքանչյուր ազգ և հասարակություն ունի իր պահանջները, թե ինչ բնութագրիչներ են դրվում այսպեսասած լավ կամ վատ ծնողի առջև: Անհրաժեշտություն է արժևորել ծնողավարության դերն ու նշանակությունը դպրոցում,մշակել դրական ծնողավարման հմտություններ, թե ինչպես նպաստել երեխայի մտավոր զարգացմանը և բարձրացնել նրա առաջադիմությունը դպրոցում:

Մեր աշխատանքը իրականացնելիս մենք պետք է հաշվի առնենք մեր ազգային ինքնությունը, բնակության միջավայրը ,ընտանեկան մթնոլորտը, ծնողների զարգացվածության մակարդակը և այլն:

ԾՐԱԳՐԻ ԻՐԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ՊԼԱՆ

1. ՀԱՍԿԱՆԱԼ՝ ԻՆՉՊԵՍ ԵՆ ՄՏԱԾՈՒՄ ԵՎ ԶԳՈՒՄ ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ

Ընտանիքը, որտեղ մեծանում ու դաստիարակվում է երեխայի սոցիալականացման առաջին հաստատությունն է: Նա կարևոր և որոշիչ դեր է խաղում նրա անհատականության զարգացման գործում: Երեխան ծնողի համար ընկալվում է որպես արժեք, որպես անձնավորություն, որտեղ երեխա-ծնող-ուսուցիչ հարաբերությունները կառուցվում են իրավահավասար համակարգում: Մենք կարող ենք շատ բան սովորել մեր երեխայի մասին՝ նրան ուսումնասիրելուց՝ ինչպես է նա խաղում, շփվում, վարվում հասարակության մեջ: Բայց գլխավորը նրա հոգեվիճակն է: «Ի՞նչ կա քո հոգում» հարցն ուղղակիորեն տալով՝ մենք դժվար թե պատասխան ստանանք: Ստեղծագործական մթնոլորտը, որը ներառում է խաղը և մասնակցային այլ մեթոդներ և հնարներ, իրականում կարող է լավագույն կերպով ի ցույց դնել երեխայի հետաքրքրությունները՝ նպաստելով
վերջինիս զարգացմանը՝ որպես պաասխանատու քաղաքացի:
Նախադպրոցական և կրտսեր դպրոցական տարիքի երեխաների հիմնական գործողությունը խաղն է, որն էլ մենք կարող ենք օգտագործել որպես ներքին հոգեվիճակի բացահայտման միջոց:

Ահա նմանատիպ խաղի օրինակ.

1. «Կռունկներ»

Կռունկների ընտանիքում մեծանում էր իրենց որդին: Փոքրիկ ճուտը գրեթե սովորել էր թռչել: Սկսվեցին ցուրտ եղանակները, և հայրիկը ասաց, որ ժամանակն է պատրաստվել չվել տաք երկրներ: Երեխան վախենում էր , որ չի կարողանա հաղթահարել այդքան երկար տարածություն: Բայց մայրն ասաց. - «Դու արդեն մեծ ես,ուժեղ և կարող ես գլուխ հանել»: Եվ նրանք ճանապարհ ընկան: Ճանապարհը երկար էր, բայց ձագուկին հաջողվեց հաղթահարել: Նրանք հասան նոր վայր…. .Ի՞նչ եղավ հետո….

Այս պատմությունը օրինակ է հասկանալ, թե ինչպես է երեխան ընկալում կյանքի փոփոխությունները և ինչպես կարող է հարմարվել նոր միջավայրում:

2. «Ագռավ»

Թագավորական ընտանիքում մեծանում էր իրենց որդին: Մի օր թագավորական երկնքում ագռավ հայտնվեց: Նա բռնեց իշխանին և տարավ իր թագավորություն: Խեղճ արքայազնը խնդրեց խղճալ իրեն և թողնել, որ գնա իր ընտանիքի մոտ: Ինչին նա պատասխանեց. «Լավ, բայց միայն մեկ պայմանով, նշիր քո մեջ եղած երեք լավ հատկություններ: Կստուգեմ, և դու տուն կգնաս»: Ի՞նչ եք կարծում, ի՞նչ ասաց նա:

Իրադարձությունների այս շրջադարձը թույլ կտա պարզել, թե ինչ ինքնագնահատական ունի ձեր երեխան: Միգուցե նա վարանում է իրեն ուժեղ, բարի, համակրելի անվանել: Աջակցեք անվճռական և ցածր ինքնագնահատական ունեցող երեխային:

Ահա և մի քանի հետաքրքիր և երեխային բացահայտող մեթոդներ , որոնց օգնությամբ ավելի լավ կարելի է ճանաչել երեխային, և այնուհետև նրան բացահայտելուց ճիշտ աշխատանք պլանավորել:

2. ԱՊԱՀՈՎԵԼ ՋԵՐՄՈՒԹՅՈՒՆ

Խնդրի լուծման համար հաջորդ կարևոր քայլը ջերմության ապահովումն է, որի համար պետք է միաժամանակ լինել հաստատակամ ու սիրալիր: Որպեսզի երեխա Հնազանդության, ենթարկվելու հմտություններ զարգացնի, նա պետք է իմանա, որ իրեն սիրում են նպատժում են ոչ թե ատելությունից, այլև նրա հանդեպ սիրուց: Ցույց տվեք Ձեր սերը, ուշադրությունը և ջերմությունը, բայց հաստատ եղեք ձեր համոզմունքների մեջ: Դա երեխային ցույց կտա, որ դուք նրան շատ եք սիրում և գիտեք , թե ինչպես է նա զգում, բայց նա դեռ պետք է հետևի սահմանված կանոններին: Երբ դուք երբեմն զիջում եք նրա լացին, նվնվոցին և կամակորություններին, ապա նա դա ամեն անգամ որպես զենք է կիրառում իր նպատակին հասնելու՝ իր ցանկությունը իրագործելու համար: Սահմանված կանոններին պետք է հետևել միշտ, երբ մեկ անգամ նրանք վրիպում են, երեխան մտածում է, որ կարելի է այն անտեսել և անտեսում է, երբ իրեն անհրաժեշտ է: Այստեղից կարելի է հետևություն անել, որ ծնողի սահմանած կանոնները պետք է նախ և առաջ պահպանի ծնողը՝ չմոռանալով լինել սիրալիր, հասկացող ու գնահատող ծնող:

Մի քանի խորհուրդներ

Աշխատեք միասին: Սա ոչ միայն ժամանց է, այլև երեխաները կսովորեն կատարել տնային գործեր: Սովորեցրեք երեխաներին մաքրել, պատրաստել, խնամել ընտանիկենդանիներին և այլն: Սա չպետք է լինի ձևական պարտավորություն, երեխան պետք է պատասխանատու լինի իր կատարած աշխատանքի համար: Շեշտեք հաջողությունները, գովեք և գնահատեք նրա ներդրումը ընտանիքում: Ուշադրություն դարձրեք, որ երեխան նախաձեռնություն վերցնի և ինքնուրույն մաքրի, զբոսնի շան հետ կամ այլ կարևոր աշխատանքներ կատարի՝ առանց մեծահասակների հիշեցման կամ ուղղորդման: Այդ ժամանակ ցանկացած աշխատանք իմաստ կունենա: Երեխայի համար այն կդառնա կարևոր և հետաքրքիր:

Եղեք օրինակ: Շատ ծնողների մտահոգում է այն հարցը, թե ինչպես երեխային դարձնել կառավարելի, մինչդեռ նրանք չեն ցանկանում փոխել իրենց սովորություններն ու հաստատված ապրելակերպը: Հետազոտությունները ցույց են տալիս, որ երեխաները շատ զգայուն են վաղ տարիքում: Եվ այսպես, նրանք փորձում են ենթագիտակցորեն ընդօրինակել ամենամոտ մեծահասակներին, որոնց տեսնում են ամեն օր և ամենից շատ վստահում են՝ իրենց ծնողներին: Եվ, հետևաբար, շատ կարևոր է, որ ծնողները վարվեն այնպես, ինչպես պետք է, լավ օրինակ դառնան երեխայի համար: Երեխաների համար հաստատված բոլոր կանոնները պետք է անթերի հետևեն մեծահասակները:

Օրինակ, եթե ընտանիքի անդամներից մեկը ծխում է, ապա երեխայի համար շատ դժվար կլինի բացատրել, թե ինչու է դա վնասակար և ինչու դա չպետք է արվի: Այս մեթոդը շատ լավ ազդեցություն կարող է ունենալ նաև բջջային հեռախոսների դեմ պայքարում: Եթե ցանկանում ենք, որ երեխան քիչ ժամանակ տրամադրի հեռախոսներին, պետք է սկսենք մեզանից: Նախ և առաջ մենք ինքներս չպետք է խորասուզվենք հեռախոսների մեջ և չափից շատ կարևորություն տանք, քանզի հեռախոսները արդեն իսկ զրկել են երեխաներին առողջ մանկությունից: Պետք է նաև շեշտել , որ հենց հեռախոսների չափից

շատ օգտագործումն է հանգեցնում երեխաների չաձից շատ զգայունության և ագրեսիվության:

Հետևել ընտանեկան մի շարք կանոնների

Արի տուն, անջատիր հեռախոսը: Օրինակ, Apple- ի հիմնադիր Սթիվ Ջոբսը արգելեց իր երեխաներին ակտիվորեն օգտագործել հեռախոսներ, իսկ Միխալկով- Կոնչալովսկու ընտանիքը մի կանոն ունի, երբ նրանք տուն են գալիս, բոլորը անջատում են բջջային հեռախոսները և միայն իրենց տան հեռախոսն են օգտագործում հաղորդակցության համար: Իսկ ի՞նչ կլինի, եթե մենք որոշակի հաղորդագրություններ տեսնենք կամ սոցիալական ցանցերում լրահոսը թերթենք ոչ թե երեկոյան, այլ առավոտյան: Իսկ երեկոյան շփվենք, զբաղվենք ու հաճելի ժամանակ անցկացնենք մեր ընտանիքի անդամների հետ: Արդյունքում կունենանք սիրառատ ու հոգատար օրինակելի ընտանիք:

Կարելի է կիրառել նաև մի շարք այլ մեթոդներ

Որքան ժամանակ եք անցկացնում ձեր երեխաների հետ. Հարցմանը երթարկվածների 80 տոկոսը պատասխանում են , որ միասին կատարում են տնային առաջադրանքները և լավագույն դեպքում միասին ճաշում կամ նախաճաշում են, սակայն դա բավարար չէ: Այժմ եկեք երեխայի և ձեր հարաբերությունները համեմատենք կին-տղամարդ հարաբերությունների հետ: Պատկերացրեք իրավիճակը. Տղամարդը սիրում է ձեզ, ապահովում ձեզ բնակարանով, սնունդով, հոգ է տանում, բայց ժամանակ չի անցկացնում ձեզ հետ, նա շաբաթական ընդամենը երկու ժամ է հայտնվում ձեզ հետ զբոսնելու և վերջ: Գո՞հ եք նման հարաբերություններից: Ոչ: Իսկ երեխաների հետ դա նորմալ է՝ կերակրված, հագնված, գնված խաղալիքներ: Իսկ որտե՞ղ է սերը: Եթե երեխան հեռախոս ունի, ապա, ամենայն հավանականությամբ, ծնողների հետ հարաբերությունները խզվում են ընտանիքում: Նա իրեն զգում է անտեսված ու միայնակ և նրա լավագույն ընկերը դառնում է էլեկտրոնային սարքը: Միևնույն ժամանակ համակարգչային խաղերում , սոցիալական ցանցերում հաղորդակցության մեջ երեխան, ընդհակառակն, իրեն զգում է շփվող, ուժեղ հերոս և արդյունքում դառնում է ինքնամփոփ:

Գտեք փոխարինող

Որպես կանոն , ծնողների համար ամենահայտնի մեթոդը հեռախոսը հեռացնելն է: Եթե որոշեք հետևել դրան, խորհուրդ է տրվում մտածել , թե ինչ տալ դրա դիմաց: Չես կարող երեխայից հաճելին վերցնել՝ առանց ընդունելի այլընտրանք գտնելու: Բոլոր երեխաներն էլ ունեն հետաքրքրությունների որոշակի շրջանակ, որից նրանք կերջանկանան: Դա կարող է լինել ստեղծագործականություն. փայտե արհեստներ, ռոբոտաշինություն կամ լող, համակարգչային գիտելիքների ուսուցում, լուսանկարում կամ արշավի մասնակցում նայլն: Պատկերացրեք , թե ինչպես կբարձրանա երեխայի ինքնագնահատականը:

3. ԱՊԱՀՈՎԵԼ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔ

Պետք է ապահովել՝

1. Դաստիարակության ձևերը և մեթոդները
2. Դաստիարակության բովանդակությունը
3. Դաստիարակության նպատակը
4. Դաստիարակության արդյունքները

Լինել հետևողական դաստիարակության ոլորտում, սահմանել հստակ կանոններ: Երեխաներին իրականում շատ լավ հոգեբաններ են, և նրանք ակնթարթորեն հասկանում են, թե որտեղ են հանձնվում մայրիկն ու հայրիկը: Եվ, հենց որ դա զգան, նրանք կսկսեն հավատալ, որ պետք չէ հետևել որոշակի կանոններին, համապատասխանաբար բոլոր արգելքները կարող են խախտվել: Հետևաբարդաստիարակության արդյունքի համար շատ կարևոր են դաստիարակության բովանդակությունը, ձևերը, մեթոդներն ու տարատեսակ հնարները:

Մշակել խրախուսական միջոցներ

Ինչպես մեծացնել կարգապահ երեխա: Քաջալերեք նրան, հաճախ խրախուսեք՝ նկատելով նույնիսկ ամենափոքր հաղթանակներն ու վարքի դրական փոփոխությունները: Եթե ձեր երեխան կարգապահ է, ոչ քմահաճ, չի խախտում կանոնները և կատարում է ձեր պահանջները, ապա խրախուսեք նրան ամեն կերպ՝ սիրալիր ժպտալով ու փաղաքուշխոսքով, գովաբանությամբ, միասին այցելեք կինոթատրոն, կենդանաբանական այգի, գնեք նոր խաղալիքներ, քաղցրավենիք և այլն: Բայց այն ստանալու համար նա պետք է կատարի ձեր պահանջները: Այս մեթոդը լավ է աշխատում ճիշտ օգտագործելու դեպքում, բայց պետք չէ չարաշահել, քանի որ երեխան կարգապահ կլինի միայն՛ կաշառքի՝ համար: Չպետք է մոռանալ, որ երեխաները չեն կարող արդյունավետ զարգանալ՝ առանցհասկացված և գնահատված լինելու: Հետևաբար գովեք նրան , երբ նա դրան արժանի է, չէ որ դուք չեք մոռանում փնովել նրան, երբ նա թերանում է:

4. ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՆԵՐԳՐԱՎՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ

Որպեսզի ծնողներին ճիշտ և հեշտ ներգրավենք դպրոցի գործունեության և իրենց զավակների կրթության գործընթացի մեջ, նախ և առաջ նրանք պետք է իմանան իրենց իրավունքները և պարտականությունները: Հնարավոր է, որ շատ ծնողներ չուսումնասիրեն իրավական դաշտում այն ամենը, ինչ ամրագրված է չափորոշիչում:

Սովորողի ծնողի իրավունքները՝

1. Ընտրելու ուսումնական հաստատությունը և կրթության ձևը:

2. Համագործակցելու ուսումնական հաստատության մանկավարժական խորհուրդի հետ իր երեխայի կրթության կազմակերպման հարցերով:

3. Դիմելու համապատասխան մարմիններին երեխայի զարգացման, ուսուցման և դաստիարակության խնդրով:

4. Պաշտպանելու իր և իր երեխայի օրինական շահերը համապատասխան մարմիններում:

5. Մասնակցելու հանրակրթական ծրագրերի իրականացման և դրանց արդյունավետության գնահատման գործընթացին:

6. Մասնակցելու ուսումնական հաստատության ներքին գնահատմանը:

7. Մասնակցելու ուսումնական հաստատության կառավարմանը՝ ուսումնական հաստատության կանոնադրությամբ սահմանված կարգով:

Սովորողի ծնողի պարտականությունները:

1. Երեխայի համար ընտանիքում ապահովել համապատասխան պայմաններ կրթություն ստանալու համար:

2. Մշտապես հոգ տանել երեխայի ֆիզիկական առողջության և հոգեկան վիճակի մասին, ստեղծել համապատասխան պայմաններ երեխայի հակումների, հետաքրքրությունների և ընդունակությունների զարգացման, կրթական կարիքների բավարարման համար:

3.Դաստիարակել հարգանք ազգային, պատմական, մշակութային արժեքների և հայրենիքի նկատմամբ, հոգատար վերաբերմունք պատմամշակութային հարստության և շրջակա միջավայրի, բնության ու շրջապատի նկատմամբ, հանդուրժողական վերաբերմունք այլ ազգերի ու երկրների և մշակութային արժեքների նկատմամբ:

4.Հարգել երեխայի արժանապատվությունը և անձը, դաստիարակել աշխատասիրություն, բարություն, սեր, գթասրտություն, հանդուրժողականություն, գթասրտություն, հարգալից վերաբերմունք ընտանիքի, մեծահասակների պետական և մայրենի լեզվի, ժողովրդականավանդույթների և սովորույթների նկատմամբ:

5.Դաստիարակել հարգանք ուսումնական հաստատության և մանկավարժական աշխատողների նկատմամբ:

6.Սույն օրենքի 15-րդ և 16-րդ հոդվածներով սահմանված ժամկետներում երեխային բերել ուսումնական հաստատություն:

7.Հատուցել իր, ինչպես նաև երեխայի կողմից ուսումնական հաստատությանը հասցված նյութական վնասը:

8. Սովորողին զերծ պահել ծխախոտ, թմրանյութեր, ոգելից խմիչքներ, հոգեմետ նյութեր,զենք, զինամթերք, թունավոր, պայթուցիկ, ինչպես նաև օրենքով և ուսումնական հաստատության կանոնադրությամբ արգելված այլ նյութեր օգտագործելուց:

Չափորոշիչով ամրագրված այս հոդվածը բացահայտում է ծնողների իրավունքները պարտականությունները: Ես համոզված եմ, որ շատ ծնողներ երբեք չեն ուսումնասիրում չափորոշիչը և ծանոթ չեն այս հոդվածին: Այս հարցում նույնիսկ մենք՝ ուսուցիչներս, պետք է լինենք ուղղորդողի դերում; Կարելի է այս հարցը լուծել ծնողական ժողովների ընթացքում՝ ծնողներին ծանոթացնել չափորոշչին և չափորոշչային պահանջներին, իրենց իրավունքներին և պարտականություններին, ուսուցչի իրավունքներին և պարտականություններին, երեխայի իրավունքներին և պարտակնություններին:

Իրավական դաշտում աշխատելուն զուգահեռ անհրաժեշտ է աշխատանք կատարել նաև հոգեբանական դաշտում, քանզի փորձը ցույց է տալիս, որ ծնողները հաճախ հանդիպում են խոչընդոտների երեխաների դաստիարակության և նրանց հետ ընդհանուր եզրեր գտնելու հարցում: Ծնող-ուսուցիչ համագործակցության մեջ հիմնական և կարևոր դերը կատարում է ուսուցիչը: Ուսուցչի վերահսկողության ներքո իրականացվում են նպատակաուղղված գործողություններ նման խնդիրներ լուծելու ուղիները գտնելու համար, ուղիներ, որոնք չեն ոտնահարի երեխայի անձը և ինքնասիրությունը:

Ուսուցիչ-ծնող համագործակցությունը հարատև տքնաջան աշխատանք է, որը պետք է լինի անընդհատ ու հետևողական: Այս համագործակցության կարևորությունը պետք էգիտակցի նաև ծնողը: Նա պետք է գիտակցի, որ իր ներգրավվածությունը ուսումնական պրոցեսում իրեն շատ ավելի մոտ կկանգնեցնի իր երեխային, նա կտեսնի երեխայի աճը, առաջընթացը, վերաբերմունքը, վարքը և այլն: Նա կկարողանա ճիշտ օգնել իր երեխային, ճիշտ ժամանակին խրախուսել, ճիշտ ժամանակին պատժել և այլն: Նա կդառնա առավել ինքնավստահ, իր երեխային գնահատող:

Որպեսզի այս համագործակցությունը ճիշտ հիմքերի վրա լինի ուսուցիչը պետք է՝

- Ստեղծի դրական և կառուցողական դասարանային միջավայր,
- Կազմակերպի հանդիպումներ ծնողների հետ, որպեսզի նրանց մանկավարժահոգեբանական կարողություններ փոխանցի
- Պահպանի մանկավարժական էթիկա և բարեկրթություն՝ երեխաների մասին խոսելիս,
- Տեղյակ պահի ծնողներին երեխաների կարգապահության և առաջադիմության մասին

- Քննարկի համատեղ գործողություններ,

Իսկ այս ամենը ճշգրտորեն կազմակերպելու համար ուսուցիչը պետք է կիրառի ճիշտ մեթոդներ և միջոցներ: Ուսումնադաստիարակչական գործընթացում ծնողների հետ աշխատելու երեք հիմնական մեթոդ է կիրառվում.

1. Ավանդական
2. Լուսաբանող
3. Ինտերակտիվ

Ավանդական մեթոդներն են՝

1. Բաց դռների օրը
2. Միասնական միջոցառումների կազմակերպումը
3. Ստեղծագործական ցուցահանդեսները

Ավանդական մեթոդների կիրառումը մեզ հնարավորություն է տալիս օրինակ ծառայել ծնողների համար և ստեղծարար դաշտում ազատ և անկաշկանդ համագործակցել:

Օրինակ՝ բաց դռների օր հայտարարելով ծնողների համար մենք անցկացնում ենք օրինակելի դաս, որի ընթացքում օգտագործած մեթոդներըծնողները նույնպես կարող են կիրառել տանը՝ տնային առաջադրանքներ կատարելիս, նրանք ծանոթանում են մեր մեթոդներին, մեր «ձեռագրին», որով կարող են ուղղորդվել:

Այս մեթոդները ևս մեկ քայլ են իրար ավելի մոտ կանգնելու և միասնական բռունցք դառնալու համար:

Լուսաբանող մեթոդներն են՝

1. Կայքէջերի ստեղծում և հրապարակում
2. Ցուցահանդես
3. Նկարներով ցուցապաստառի ստեղծում

Այս մեթոդները կիրառվում են վստահության հողի վրա, քանի որ ըստ օրենքի մենք կարողենք երեխաների նկարները հրապարակել միայն ծնողի համաձայնության դեպքում: Սակայն այս մեթոդները բավականին ժամանակակից են և շատ ծնողների համար ընդունելի է և ուրախալի, քանի որ նրանք սիրում են լինել սոցիալական հարթակներում և նոր տեխնոլոգիաներով հետաքրքրվել:

Չպետք է մոռանալ, որ մենք կարող ենք ծնողներին հատկացնել գրքեր, մանկավարժահոգեբանական ամսագրեր, կրթաթերթեր և այլն: Եվ այս ամեն իարդյունքում ծնողը պետք է գիտակցի, որ նրա համախոհն ենք, ոչ թե մրցակիցը:

Ստեղծել բարենպաստ հուզական մթնոլորտ ընտանիքում, դասարանում կառուցել վստահելի հարաբերություններ: Ի վերջո, ինքնագնահատականը օգնում է երեխային ավելի ճիշտ և համարժեք գնահատել սեփական և ուրիշների գործողությունները:

Դաստիարակել այնպիսի անձի, ով ներդաշնակորեն ինտեգրվելու է հասարակությանը:

Ինտերակտիվ մեթոդը իր մեջ ներառում է՝

1. Տվյալների հավաքագրում
2. Տնային այցերի իրականացում
3. Համաժողովներ
4. Ծնողական ժողովներ
5. Անհատական զրույցներ

Կրթական հաստատություններում վաղ ժամանակներից ի վեր որպես ծնողի հետ շփման միջոց հիմնականում կիրառվում են ծնողական ժողովները: Ծնողական ժողովը պետք է իրականացվի կոնկրետ օրակարգի շրջանակներում, խմբային կարգով, որի ընթացքում դասղեկը պետք է տա մանկավարժահոգեբանական և ուսումնադաստիարակչականկոնկրետ ցուցումներ: Ծնողական ժողովները պետք է իրականացվեն դրական մթնոլորտում, հարգալից միջավայրում և երբեք չպետք է վերածվեն բողոքի ակցիայի ծնողի համար: Պետք է կարողանալ այնպիսի ճիշտ մթնոլորտ ստեղծել, որ ծնողները վստահեն ու անկաշկանդ բարձրաձայնեն իրենց հուզող հարցերը, արտահայտեն իրենց կարծիքը և արդյունքում իրականացնեն փորձի փոխանակում: Ծնողական ժողովների ընթացքում պետք է քննարկել աշակերտների առաջադիմության հարցերը՝ շեշտը դնելով փաստերի վրա: Ծնողական ժողովները ավելի անմիջական անցկացնելու համար կարելի էընտրել այլ միջավայր, օրինակ՝ այգի, որպեսզի այն ավելի մտերմիկ լինի: Կարելի է երբեմնունենալ հյուրեր, նրանց համար ցանկալի: Իսկ եթե անհրաժեշտություն կա խիստ մտերմիկ զրույցների, պետք է իրականացնենք անհատական զրույցներ, տալ խորհուրդներ, որպեսզի ծնողները ավելի անկեղծ ու անկաշկանդ արտահայտվեն, ինչպես նաև մեր բաց տեքստերից չվիրավորվեն: Մենք ծնողների հետ աշխատելիս նրանց պետք է հիշեցնենք, որ մենք էլ ենք մարդ և կատարյալ չենք ու կարող ենք սխալներ թույլ տալ ինչպես և իրենք: Մենք պետք է հիշենք ,որ ոչ միայն լավ և գիտակ խորհրդատու պետք է լինենք, այլ նաև լավ ունկնդիր: Ցանկացած դեպքում ցանկալի է, որ մենք սկսենք գովասանքից: Կարևոր է նաև որ բոլոր հարաբերությունները հիմնված լինեն

անկեղծության վրա: Անհրաժեշտ է
խուսափել հրամայական և մեղադրկան տոնով արտահայտություններից, ինչպես նաևպետք չէ խնդիրները միայն միակողմանի դիտարկել՝ մերդիտանկյունից, փորձենք լինել շրջահայաց:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Աշակերտ-ուսուցիչ-ծնող համագործակցությունը մշտապես եղել է, և պետք է մնա ամենքիս ուշադրության կենտրոնում, որի ճիշտ կազմակերպման ու անցկացման հիմնական պատասխանատվությունը կրում է ուսուցիչը: Այս խնդրի լուծումը ուսուցիչներից պահանջում է լինել գիտակ, անաչառ, ունենալ ճկուն միտք և ընտրել աշխատանքի կազմակերպման ճիշտ մեթոդներ և եղանակներ նպատակին հասնելու համար, որպեսզի նպաստենք կրտսեր դպրոցական երեխաների ֆիզիկական, մտավոր, հոգեբանական, սոցիալական և գիտական կայուն զարգացմանն ու աճին:

Ծնողներին դարձնենք մանկավարժական գործընթացի ակտիվ մասնակիցներ՝ օգնելով նրանց երեխաների դաստիարակության և կրթության համար պատասխանատվությանիրականացման գործում:

Ծնողներին ներգրավենք ուսումնադաստիարակչական գործընթացում, քանզի դպրոցի կյանքում ծնողների ներգրավվածությունը մեծ նշանակություն ունի աշակերտների հաջողության համար: Փորձը ցույց է տալիս, որ աշակերտները որոնց ծնողները ակտիվորեն մասնակցում են կրթական գործընթացին, ավելի լավ արդյունքների են հասնում: Ստանում են ավելի լավ գնահատականներ, ունեն ավելի բարձր ակադեմիական ձեռքբերում ու աճ և ավելի որակով կատարած տնային առաջադրանքներ, նրանց հաճախման ցուցանիշն ավելի բարձր է և աչքի են ընկնում դրական վարքով, բարեհամբույր են և ինքնավստահ: Ծնողների ներգրավվածությունը դրական անդրադարձ է ունենում նաև ծնողի, դպրոցի և ուսուցչի համար:

Գրականության ցանկ

1. Սոսե Խաչիբաբյան 100 փաստ ծնողավարության մասին

2. https://www.irtek.am/views2/home.aspx?lang=hy-am / Հանրակրթական պետականչափորոշիչ

3. Սիրանուշ Անտոնյան,ՆինաՄովսիսյան, Լիլիթ Թովմասյան«Ծնողավարությանձեռնարկ հատուկ կարիք ունեցող երեխաների համար»:

4. https://www.unicef.org/armenia Ծնողավարությանձեռնարկ հատուկ կարիք ունեցող երեխաների համար»:

5. Ծնողների ներգրավվածություն / ձեռնարկ/

6. Детско-юношеский Центр “ Пилигрим “ г. ´´Самара, ОСНОВНЫЕ ФОРМЫ И МЕТОДЫРАБОТЫ ПЕТАГОГА С РОДИТЕЛЯМИ´´.